

1529. Jitanti, & bo- no catholicae xpi consilium.

liam appulisset, tum ut Regis, Imperatorisque insignibus, ferrea scilicet, atque aurea corona nostris de manibus ornaretur, tum ut ea fierent, quae ad pacem, tranquillitatem, tutelam, ac propagationem Christianae Religionis pertinerent, Nos quoque ad Civitatem nostram Bononiam profecti illi obviam facti fuimus, ut ex nostro mutuo congressu, quae uterque animo conceperat, optatum exitum haberent, & sic Italia per tot annorum decursum Bello, Fame, Pestisque afflictis consili possit, illiusque Potentatibus, Ducibus, ac Baronibus pacem dari, rebusque ita constitutis Christianae Republicae, ex tam ingenti, & pene infinito Turcarum apparatu extremo in discrimine constitutae unitis, & animis, & viribus defensionis susciperetur.

Cardinali Sabinen. com- munitatem electionis Caroli in Imperatorem

§.2. Rex autem ipse pacem in universa fere Italia conciliata, & stabilita, cupiens a Nobis utraque, ferrea videlicet, atque aurea corona insigniri, quo celerius ad res Germanicas parandas accedere possit, & cum documenta secum non attulerit, quibus de eius in Regem Romanorum electione legitime edoceri possemus, venerabili fratri nostro Petro Episcopo Sabinen. Cardinali Anconitan. nuncupato demandavimus, ut negotium super hujusmodi electionis validitate, illius confirmatione, deque eo ad Imperialis celsitudinis apicem assumendo approbatione solerti examine discuteret, & exploraret, & quae super his comperta cognitaque reperisset, ea in nostro secreto consistorio referenda curaret.

Cardinalis tam rite, legitimeque factam pronuntiat.

§.3. Ipse vero Petrus Episcopus adhibitis nonnullis testibus fide, & virtute probatis, & iurejurando interjecto diligenter examinatis, eorumque attestacionibus exacte pensatis, coram Nobis, & venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio nostro praefato ex fide retulit, quae per venerabiles fratres nostros, ac dilectos filios nobiles viros ipsius Imperii Electores, S. R. Imperio per obitum cl. mem. Maximiliani Regis Romanorum, qui illius gubernacula regebat, solatio viduato, de ipso Carolo facta fuit electio, rite recteque processisse, quin potius divini numinis afflatum emanasse, & Deum ipsum, quem celesti illa, & incomprehensibili mente in Imperatorem longe ante designarat, Electoribus ad hoc constitutis postmodum eligendum, declarandumque ostendisse, quod si humana divinis comparare fas est, non absurde dici potest, quemadmodum Coeli, Terraeque sator Deus aeternum Filium illa ex Virgine nasci voluit, quae a clarissimo, & pervetusto Patriarcharum, Prophetarumque, atque etiam Regum sanguine ortum ducebat; itidem, & Carolum ipsum, ex inclita, & per illustri Catholicorum Christianorumque Regum, ac duorum Imperatorum Domus Austriae progenie originem trahere voluit, totque insuper Regna, tot Provincias, & Principatus ejus ditioni, & Imperio subierit, ut postquam plerique Christianorum Principum, quibus desuper data est potestas, gladios illos, quos adversus intemeratam Fi-

dei hostes acuire, & eruentare debebant, in mutuum Christifidelium, quos tueri, defendique tenentur, cladem pernicemque convertunt, ipse unus Carolus, & potentia, magnitudineque polleret, ut suis propriis peculiaribus Regnis, ac Principatibus Religionis causam suscipere ac tueri, etiam irruenti Turcarum tyranno sese opponere, atque pestiferis ejus conatibus obviam ire, universamque Christianam Rempublicam defendere, ac propugnare, necnon haereticos de novo exortas, & in dies latius serpentes funditus extirpare, & abolere possent.

§.4. Unde Carolus Rex praefatus ad honorem S. R. E., & Sacri Imperii decus unctionem, & Imperiale Diadema ab ipsa Ecclesia suscepturus nostro se conspectui praesentavit, & illa per manus nostras sibi impendi humiliter supplicavit.

Imperiale Diadema sibi imponi petit Carolus.

§.5. Nos igitur ejus votis non immerito benignum conferentes auditum, ipsum internae Charitatis, & debiti honoris constringentes amplexibus eundem Carolum nostrum Charissimum cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus diligenti, & matura deliberatione praehabita, de eorum consilio, & unanimi consensu ad gloriam Omnipotentis Dei, & Gloriosa semper Virginis Mariae, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, exaltationem quoque, & honorem S. R. E., & Sacri Imperii, electionem de ipso Carolo per eosdem Electores in Regem Romanorum, & Imperatorem rite, legitimeque factam auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, ea insuper Coronationis solemniam, quibus in Civitate Superioris Germaniae vulgo Aquigrani nuncupata argentea corona illa scilicet, qua Carolus Cognominatus Magnus usus perhibetur, ab Archiepiscopo Colonien. insignitus fuit, etiam approbamus, riteque facta fuisse declaramus.

Ejus itaque electionem confirmat Clemens, Coronationemque factam Aquigrani.

§.6. Supplentes omnes, & singulos defectus, qui aut ratione formae, aut ratione personae suae, aut personarum eorumdem Electorum, seu quavis alia ratione, vel causa in hujusmodi electione forsitan intervenerint, quovis modo, & ex certa scientia, & Apostolicae potestatis plenitudine.

Defectus qui incurrent, sanantur.

§.7. Ipsumque Carolum electum ad suscipiendum Imperialis Dignitatis culmen dignum, & idoneum fore, & esse auctoritate, scientia, potestate, & tenore praemissis declaramus, ac cum eodem Carolo, cum quo alias se: re: Leo Papa X. secundum carnem frater paternus, & Praedecessor noster, ut Regnum Neapolitanum una cum Imperio retinere possit per suas literas dispensavit, pro potiori cauthela, ut Regnum ipsum Neapolitanum una cum Imperio, quoad vixerit retinere libere, & licite valeat, de eorumdem fratrum consilio, auctoritate, scientia, & potestatis plenitudine similibus dispensamus.

Cum eo dispensata ad hoc, ut una cum Imperio Neapolitanum Regnum retinere possit.

§.8. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis necnon legibus Imperialibus, ac pri-

Derogant contrariis.

privilegiis illis Electoribus, & quibusvis concessis, quibus illorum omnium tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Decem. 1529. An. VII.

Nulli ergo &c. Datum Bononiae Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo vigesimo nono, Kalendis Decembris Pontificatus nostri Anno VII.

XXXIII.

Inquisitorum haereticae pravitatis facultas, procedendi adversus quoscumque etiam Regulares cujusvis Ordinis, in causis haereticis. Indulgentiasque concedendi Confratribus Societ. Crucisignatorum, pro servitio Sanctae Inquisitionis.

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Paulo Burigelle, totius Ordinis Fratrum Praedicatorum Vicario Generali, in Ferrarien. & Mutinen. Civitatibus, & Diocesisibus haereticae pravitatis Inquisitioni.

Martini Lutheri haereticus quatuordecim annis extinguitur.

CUM sicut ex relatione pro parte tua Nobis facta, cum gravi nostrae mentis molestia innouit, in diversis Italiae partibus adeo pestifera haereticis Lutheri, non tantum apud saeculares personas, sed etiam Ecclesiasticas, & Regulares, tam mendicantes, quam non mendicantes invaluerit, ut aliquando nonnulli ex eis suis sermonibus, & verbis, & (quod deterius est) publicis praedicationibus tali labe plerisque inficiant, & Christifideles sub obedientiae S. R. E. viventes, & praeccepta ejusdem Ecclesiae servantes non leviter scandalizent, in haereticum augmentum, pusillorum scandalum, atque Catholicae fidei non medio cre detrimentum.

Ne serpat nimium, ut haereticis Ausi.

§.1. Nos attendentes Arium unam modicam scintillam fuisse in Alexandria, sed quoniam non mox oppressus est, grande per totum Orbem incendium exfuscitasse, ac cupientes huic veneno haereticum nefariae, & labi pestiferae, quam supremis extingui affectibus anhelamus, omni salubri, quo possumus, remedio occurrere, & ne hujusmodi morbus exrescat ulterius, sed operante Domino passim evellatur, salubriter providere.

Inquisitores ergo procedant contra omnes etiam Regulares, cujusvis Ordinis.

§.2. Tibi necnon omnibus, & singulis aliis dicte haereticae pravitatis Inquisitoribus ex Ordine Fratrum Praedicatorum, maxime Congregationis utriusque Lombardiae per universam Italiam constitutis, & deputatis, ac constituendis, & deputandis, eorumque Vicariis, in virtute Sanctae Obedientiae, & in remissionem peccatorum vestrorum districte praecipiendo mandamus, quatenus omnibus, & singulis etiam Carmelitarum, & aliorum Ordinum Mendicantium Religiosis, vel non Mendicantibus de hujusmodi peste diffamatis, aut aliter suspectis, praecipueque tales errores in suis

sermonibus, verbis, seu praedicationibus disseminantibus, per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, super hujusmodi, ac qualibet alia haerese silentium imponatis. Et postquam per vos, sive Vicarios vestros, aut vestrum, vel eorumdem Vicariorum aliquos, sive aliquem, Praesidentes Monasteriorum, Conventuum, & aliorum locorum, ubi haereticis hujusmodi, vel errores seminati forent, aut inibi propinquiorum praemoniti fuerint, nisi tales infra mensem a die admonitionis computandum debita provisione, remedia cum effectu adhibuerint, ac digna poenitentia castigaverint, de quibus admonenti fidei facere teneantur: & si Praesidentes ipsi talia praedicarent, admonitionem Praesidenti viciniore Conventus, vel loci respective facere sufficiat, contra hujusmodi exemptos usque ad sententiam definitivam, ad quam ferendam (si fuerit condemnatoria) cum consensu Ordinarii procedatis. Contra Carmelitas tamen exemptum possitis etiam ad capturam, dum praedicant populo, vel publice disputant erroneas conclusiones: adversus non exemptos vero de tali labe diffamatos, aut suspectos, veluti contra alios haereticos (prout iura disponunt) libere inquiratis, atque procedatis. Decernimus insuper, ut vestros Vicarios, sive Commissarios instituire valeatis, viros vestra sententia providos, aptos, & idoneos, dummodo aetatis trigentesimum annum attigerint. Vobis etiam, ac Vicariis praefatis extrajudicialiter Lutheranos occultos, & non inquisitos per Ordinarium, sive alios Judices, ac alios quoscumque haereticos, fautores, credentes, defensores, & receptatores, necnon, & a sancta fide apostatas, eosque, qui contra inhibitionem Sedis Apostolicae, tenuerunt, vel legerunt libros Martini Lutheri, vel aliorum, aut eidem, sive eisdem quomodolibet adhaeserunt (si ad cor reversi poenitentes id humiliter petierint) postquam haereticum, qua polluti, & infecti erant, abjuraverint, medio juramento promiserint de cetero ab hujusmodi haerese poenitus abstinere, absolvendi, illisque pro praemissis poenitentiam injungendi salutarem, eosque ad gremium Sanctae Matris Ecclesiae restituendi, & reducendi. Et cum clericis saecularibus, ac personis Religiosis cujusvis ordinis, status, & conditionis, super quavis irregularitate, quam tam ex haerese, quam ex apostasia a fide, seu etiam ex eo quod censuris, & poenis Ecclesiasticis tam a jure, quam ab homine quavis occasione, vel causa latis, & promulgatis, quomodolibet incurrerint, aut ligati, seu innotati divina celebrando contraxerint, ac etiam super irregularitatibus, quas clerici Crucisignati sententis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine etiam quavis occasione, vel causa latis, ligati, seu irritati, ac etiam ex eo quod in locis Ecclesiastico interdictione suppositis Missas, & alia divina officia (non tamen in contemptum clavium) celebraverint, incurrerint dispensandi.

§.3. Et quia Inquisitores praefati in Civita-

1530.
Crucis signatis
indulgentias
concedat &c.

vitibus, seu aliis locis Societates, seu Confraternitates ad extirpandum hæreses, & capiendum hæreticos (juxta concessionem a Romanis Pontificibus eis factam) instituant, & in eis Confratres recipiant, qui in eorum receptione votum in eorundem Inquisitorum, seu Vicariorum manibus emittunt, ac voto se adstringunt, dum pro parte ipsorum Inquisitorum, & Vicariorum ad capiendos ipsos hæreticos requisiti fuerint, auxilium, consilium, & favorem præstare, ut eis tempore cujusvis localis interdicti divinis interesse, & eis decedentibus eorum corpora Ecclesiastica sepultura (sine tamen funerali pompa) tradi possint, dummodo causam non dederint hujusmodi interdictioni, nec eis id contigerit specialiter interdici, ipsique Crucisignatis per ipsos Inquisitores, seu Vicarios dum in eorum manibus votum hæreticos ipsos persequendi emisissent, ut semel ex tunc, & in mortis articulo, a reservatis, & in bulla Coenæ Domini contentis casibus, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, aut propositum confitendi debito tempore per Ecclesiam statuto haberint, absolvi, ac indulgentia plenaria, & omnium peccatorum remissio hujusmodi concedi, eisque, ut singulis diebus anni, quinque Altaria Ecclesiæ (si tot ibi fuerint) aut unum loci, in quo eos esse contigerit, Psalmum unum genibus flexis recitando, vel quinque Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam in quolibet Altari, indulgentias stationum Urbis consequi valeant, etiam concedendi, & largiendi, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus. Et nihilominus concessionem per Romanos Pontifices forsitan vivæ vocis oraculo, seu alias eisdem Inquisitoribus, & Vicariis fratrum, seu licentiam concessam hujusmodi approbamus, & confirmamus, ac omnia, & singula alia privilegia, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, quibuscumque Inquisitoribus aliis hæreticæ pravitate quorumvis Ordinum, & Congregationum, & officio inquisitionis hujusmodi in quibuscumque Regnis, & Provinciis, sive locis, ac Terris, hætenus deputatis concessa, & in posterum concedenda vobis communicamus, atque jam vobis alias concessa approbamus, confirmamus, & innovamus, universosque, & singulos juris, & facti defectus (si qui forsitan in illorum concessione intervenerint) supplemus.

Episcopi, & alii in prædictis favent.

§.4. Mandantes omnibus, & singulis venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, necnon dilectis filiis eorundem Archiepiscoporum, & Episcoporum Vicariis, in spiritualibus generalibus, quatenus præsentem literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra, seu Vicariorum vestrorum prædictorum, aut alicujus vestrum, sive illorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, ac vobis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant præsentem literas, & in eis contenta hujusmodi, firmiter observari, vosque

illis pacifice gaudere. Non permittentes vos desuper per quoscumque quovis modo, indebite molestari, contraditores quoslibet, & rebelles per censuras, & poenas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Ordinum, etiam juramento, & confirmatione Apostolica roboratis, statutis, & consuetudinibus, necnon privilegio, quod incipit, Sacer Ordo, per se: rec: Sixtum. Papam IV. Prædecessorem nostrum Ordini Carmelitarum concessio, fortassisque post aliis communicato, & quibuscumque aliis privilegiis, & indultis Apostolicis illi, ac quibuscumque aliis, etiam Mendicantium Ordinibus, etiam sub quibuscumque, & verborum formis, ac cum quibuscumque clausulis, & decretis, concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus (tenores illorum, ac si de verbo ad verbum inserti forent præsentibus, pro sufficienter expressis habentes) hac vice specialiter, & expresse derogamus, necnon quibuscumque exceptionibus, oppositionibus, & appellationibus, forsitan desuper faciendis, & interponendis, quæ adversus præmissa nullatenus suffragari posse volumus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sed Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Quibuscumque non obstantibus.

§.6. Decernentes præsentium transumptis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem proflus fidem in judicio, & extra adhibendam fore quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptum.

Datum Bononiæ sub Annulo Piscatoris, die 15. Januarii millesimo quingentesimo trigésimo, Pontificatus nostri Ann.VII.

Dat. P. A. VII. die 15. Jan.

XXXIV.

Coronatio Caroli V. Imperatoris, in Civitate Bononiæ Provincie Lombardiæ.

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

CUM proximo Februarii mense, celebri Cathedræ Petri die, cui dispari quidem merito, pari tamen potestate successimus, dilectus filius noster Wilhelmus Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis in Cappella Palatii Civitatis nostræ Bononiæ, quod in præsentiarum habitamus, Misarum sacra nostro jussu esset peracturus, & priusquam ad ipsam Cappellam accederemus, carissimum in Christo filium nostrum Carolum V. Imperatorem semper Augustum nostræ ex auctoritate innoxisset, reliquasque ceremonias vetusto more circa id fieri solitas peregisset.

Carolus V. de mandato hujus Pape, ante Misarum solemnitas, solitis cum ceremoniis, ab Ven. Wilhelmo Cardinali injunctus fuit.

§.1. Nos

1530.
Põitex deinde Cappellam ingressus, infra Misarum solemnitas, insignia Regiæ, & Imperatoriæ ei tradidit, & corona ferrea coronavit. Successive altera die festo S. Matthei Pontifex prævius solitis ceremoniis, eadem insignia ipse Carolo contulit, & corona aurea eundem coronavit.

§.1. Nos qui postea iis ceremoniis, & unctiõne peractis, Cappellam ingreffi fuimus, infra ipsarum Misarum solemnitas, Regia, Imperatoriæque insignia eidem Carolo tradidimus, ejusque caput corona ferrea decoravimus.

§.2. Ab hinc deinde triduum, in ipso scilicet die Matthei Apostoli festo, qui primus dies natalis ipsi Carolo illuxit, cum aurea corona insignire volentes, ex Palatio per pensile tabulatum ob hoc ipsum instructum ad Ecclesiam Sancti Petronii accessimus, Pontificiam Misam celebraturi, & cum ipse Carolus Imperator iis omnibus perfunctus esset, quæ ad ejusmodi ceremonias exiguntur. Primo videlicet ante aram ad hunc usum super tabulato erectam, in Canonicum Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe per nonnullos ejusdem Basilicæ Canonicos, Bononiæ tunc temporis degentes, & ibidem presentes receptus, deinde Oratione una ad hanc celebritatem accommodata, in Ecclesiâ hujusmodi foribus per Præcinctum, rursus altera intra ipsos fores, per Sabinen. Episcopos super caput Caroli alta voce prolatis, idem Imperator ad quamdam Cappellam divertit, ubi cultu, & ornatu Diaconorum indutus, & inde ad Sedem pro eo paratam accedens, ibidemque ab Episcopo Ostiensi inunctus, ad conspectum nostrum venit. Hos vero Misam prosequentes, Evangelio latino, græcæque lingua nondum enunciato, eadem quæ nudius tertius Regia, Imperialiaque insignia Imperatori contulimus, annulum in primis ejus digito annulari imponentes, deinde Ensẽm adversus fidei hostes, ut brandum, ad ejus femur accingi fecimus, deinde vero aurea corona ejus caput coronavimus, ac postmodum sceptrum peculiare Regibus insigne, ac globum totius Mundi imaginem representans, in ejus manu tradidimus, & ad pacis osculum, quæ Christus nascens, prædicans, moriens, resurgens, ac regnans Ecclesiam suam docuit, admisimus. Quibus rite peractis, ille in solum Imperiale, dextero lateri nostro pene contiguum sese recepit. Sacrificio deinde absoluto, & omnibus, quæ veteri ex instituto in hujusmodi coronatione fieri solent, peractis, ad Palatium, unde profecti eramus, equo insidentes regressi sumus.

Quæ omnia rite, & legitime gesta esse Bononiæ perinde ac si Romæ, & Modicæ, & Mediolani respective acta essent, declarat.

§.3. Et ne animis curiosis ambigi possent, an corona ferrea, quæ olim Modicæ, vel in Ecclesiâ Mediolanen. & aurea, quæ per Romanum Pontificem Romæ in dicta Petri Basilicâ exhiberi fuit solita, jam utraque Bononiæ ad supplices Imperatoris preces, & ex causis legitimis id suadentibus per Nos exhibita, tantumdem virium, & stabilitatis obtineat, ac si ambæ statutis in locis more veteri traditæ, susceptæque fuissent, ut hic scrupulus ex animis evellatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, & ad posteritatem transmitti volumus, omnia præmissa hoc tenore, hocque in loco gesta, perinde firma, valida, & inconcussa esse, & suum robur, & stabilimentum obtinere, ac si illa ferrea coronatio, Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

vel Modicæ, vel Mediolanen. hæc aurea vero Romæ in dicta Basilicâ, servatis omnibus ceremoniis servari solitis, celebrata, factaque fuissent.

§.4. Sicque per quoscumque Judices, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales interpretandum, judicandum, ac sententias promulgandas, adempta eis aliter interpretandi, judicandi, & sententiam promulgandi facultate, auctoritate, & tenore prædictis decernimus.

Et ita non aliter judicari possit decernat.

§.5. Supplentes ex certa scientia, ac Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulos defectus, tam juris, quam facti, si qui forsitan intervenerint in eisdem.

Defectusque omnes supplet.

§.6. Nos etiam cum eodem Carolo, cum quo alias fel. rec. Leo Papa X. secundum carnem frater patruelis, & Prædecessor noster, ut Regnum Neapolitan. una cum Imperio retinere posset, per suas literas dispensavit, pro potiori cautela, ut Regnum ipsum Neapolitanum una cum Imperio, quoad vixerit, retinere libere, & licite valeat, quibusvis constitutionibus, ac literis, necnon statutis, & consuetudinibus Apostolicis, ac legibus Imperialibus, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus, auctoritate, & tenore præmissis, de speciali dono gratiæ dispensamus.

Ac super retentione Imperii, & Regni Neapolitan. quoad ipse Carolus vixerit dispensat.

§.7. Quocirca omnibus Christianidelibus vassallis, & subditis præfati Imperii, quoscumque conditionis existant, etiam si Regali, aut Pontificali dignitate præfulgeant, in virtute sanctæ obedientiæ, & pro quanto gratiam nostram curam habeat districte precipiendo mandamus, quatenus præfato Carolo Imperatori, ut tenentur, efficaciter pareant, & intendant.

Subditisque obedientiâ illi præfati jubet.

Nulli ergo &c. Datum Bononiæ, Anno Incarnationis Dominicæ 1530. Kal. Martii, Pontificatus nostri Anno VII.

Sancionem pensam apponit. D. P. An. VII. die 1. Martii.

XXXV.

Institutio Rotæ, ad causas, & lites cognoscendas, & decidendas, in Civitate Perusii, Provincie Hetruriæ, in Statu Ecclesiastico.

Studium generale ibidem instituit, Clem. V. ut sup. in ejus Constitut. VI. Super specula Tom. III. Par. II. fol. 117.

CLEMENS PAPA VII. Dilectis filiis Prioribus, & Communitati Civitatis nostræ Perusii, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecistis, per dilectum filium Guglielmum Pontanum, U.J.D. Oratorem vestrum, quod si officia Præturæ, suorumque Collateralium, necnon officium Judicis Appellationum, Bariffelli Populi nuncupatum, istius nostræ Civitatis, cum eorum jurisdictionibus, ac familiaris, & emolumentis in nova officia quatuor Rotæ nuncupata, assensu, & auctoritate nostra in Civitate erigenda, & constituenda transferrentur, seu commutarentur,

Civitatis Perusii preces, pro institutione ne Rotæ.

tur, in non mediocre ejusdem Civitatis, ac Territorii commodum, facilioremque justitiam, absque labis alicujus suspitione, administrationem cederet, prout in pluribus aliis Civitatibus, in quibus hujusmodi Rotæ Auditoria instituta fuerunt, idem contigisse experientia docuit.

§.1. Nos igitur, qui Civitatem ipsam paternam caritate prosequimur, cupientes, ut in solida fide, & constantia, erga Nos, & Sedem Apostolicam, vos perseveretis, & justitia istuc ministretur, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, officia Præturæ, fuorumque Collateralium, Officialium, ac Iudicatus Appellationum, seu Barifcellatus, cum eorum jurisdictionibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium extinguimus, & annullamus, eaque cum eorum, cujusque ipsorum jurisdictionibus, & salariis, ac emolumentis solitis, & consuetis in dictum Auditorium Rotæ ibidem constituenda, & non in alios usus convertenda, auctoritate prædicta transferimus, & commutamus, salvis, & reservatis Secretariorum taxis, & aliis retentionibus hæcenus fieri solitis.

§.2. Dantes vobis facultatem, & auctoritatem, circa ipsius novi officii institutionem, capitula quot, & quæ decencia, opportuna, ac utilis videbuntur, cum præsentia tamen, & consensu præsentis, & pro tempore existentis venerabilis Patris Vice-Legati, formandi, & componendi.

§.3. Mandantes eidem Vice-Legato, & aliis Officialibus, quovis nomine nuncupatis, ut ea, quæ in præmissis fuerint per vos, ut præfertur, statuta, & ordinata, inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

§.4. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Præturæ, & Capitaneatus constitutione, necnon statutis, & consuetudinibus dictæ Civitatis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Bononiæ, sub annulo Piscatoris, die 28. Martii 1530., Pontificatus nostri Anno VII.

XXXVI.

Confirmatio Infeudationis Insularum Tripolis, Melitæ, & Terræ Gaudisii a Carolo Romanorum Imperatore Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani concessarum.

CLEMENS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. **E**T si ex sollicitudinis debito Pastoralis, sub Religionis habitu divino famulantibus quibuslibet in iis præcipue, per que eorum profectibus consulatur, Nos favorabiles esse deceat atque benignos; fratrum tamen hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, qui Crucis mirificæ suscepto signa-

Pontificis concessio, & Rotæ institutio.

Facultatis enlargio, de super Constitutiones formandi.

Iusso observantia eorum.

Derogatio contrariorum.

D.P. An. VII. die 28. Martii.

Ex Regest. in Archiep. Vat.

culo circa fidei orthodoxæ tuitionem nullis laboribus, nullisque corporum parcendo periculis, contra Christi nominis hostes, continue pugnare non formidant, religionem floridam paternis contemplantes affectibus, pro eorum prospero statu, commodo, & quiete tanto curiosius manus operarias salutaris provisionis adhibemus, quanto ex illius adversitate futuris eventibus periculosior Christiano cœtui inferri possit perplexitas, & circa donationem imperiale pro maris tuitione eis factam, statuta provide, & ordinata circa hoc Apostolico munimine roborando, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§.1. Sane sicut Nobis plene innotuit nuper, cum charissimus in Christo filius noster Carolus V. Romanorum Imperator semper Augustus, qui etiam Rex Sicilia existit, pro sua munificentia, & pietate, ac Religionis Hospitalis prædicti devotione, ne dilecti filii Philippus de Villers Littleadam, Magister, & Conventus ipsius Hospitalis, qui superioribus annis expugnata per Turcos Sanctissimi nominis Christi nefandissimos hostes, vi & armis insula Rhodi olim ejusdem hospitalis, insulam ipsam relinquere coacti fuerunt, amplius per alienas sedes vagari contingeret, sed pro vetusto eorum more, & laudabili consuetudine, locum, ubi contra ipsos fidei hostes præsertim classe maritima arma exercere possent, obtinerent, eidem Hospitali, ac Philippo Magistro, & Conventui, Civitates, Castra, & Insulas Tripolis, Melitæ, & Gaudisii in feudum perpetuum, nobile, liberum, & francum sub conditionibus infra scriptis, quas pro inviolabili observatione per ipsos, & Magistrum, & Conventum, in statuta, & stabilimenta perpetua redigi voluit, & mandavit, per has authenticas literas manu ipsius Caroli Imperatoris subscriptas, & illius sigillo, quo in Regno suo superioris Siciliae utitur, munitas, sub data videlicet vigesimatercia mensis Martii proxime præteriti, donasset, & concessisset.

§.2. Philippus Magister, & Conventus prædicti, ac Bajulivi, Priores, Præceptores, & Fratres dicti Hospitalis in unum loco, & more solitis in Civitate Siracularum die vigesima quinta mensis Aprilis proxime præteriti congregati, & inibi completum consilium in vim generalis capituli celebrantes, visis, & perlectis concessione, & donatione, & literis Caroli Imperatoris, hujusmodi donationem ipsam invicem inter eos habito maturo, & deliberato consilio, de eorum certa scientia acceptantes, & approbantes, ac præmissis stare volentes, sanxerunt, statuerunt, stabilierunt, & ordinarunt; quod Magister pro tempore existens dicti Hospitalis, & prædicti conventus hujusmodi Feudum ab ipso Carolo Imperatore, tamquam Regæ Siciliae, & ipsius successoribus in eodem Regno pro tempore regnantibus, sub censu dumtaxat unius Falconis, seu accipitris, quolibet anno in die celebritatis omnium Sanctorum per personam, seu personas ad id sufficienti manda-

Carolus V. Insulas Tripolis, Melitæ, & Terram Gaudisii Equibus S. Joannis Hierosolymitani donat.

Magnus Magister, & Fratres in Capitulo Generali habito Syraculis hujusmodi donationem acceptant cum conditionibus expressis in literis Caroli.

Census annuus Caroli, ejusque successoribus Siciliae Regibus perfolvendus.

to suffultas, in manibus Vice-Regis, seu Locumtenentis, qui tunc ipsius Regni Sicilia administrationem, & regimen obtineret, in signum veræ recognitionis dicti feudi præsentandi recognoscere deberent, & tenerentur, ac mediante censu prædicto immunes, & exempti remanerent, & esse censentur a quocumque alio militari servitio de jure debito, & per vassallos præstari solito. Ejusque feudi investitura in quemlibet novæ successione casum renovari, & expediri deberet juxta dispositionem juris communis.

§.3. Ac pro tempore existens Magister Hospitalis hujusmodi pro se, & universo ordine in hujusmodi recognitione, & investitura juramentum, quod ex hujusmodi Civitatibus, Castris, Locis, & Insulis non patietur, nec permittet fieri damnum, aut præjudicium, vel offensam Regni, Dominiis, & Subditis ipsius Caroli Imperatoris, ejusque in dicto Regno successorum per mare, seu per terram, nec auxilium, seu favorem præstare iis damnum inferenti, seu inferre volenti, sed potius omni conatu id advertere curabunt. Et si quisquam ex subditis dicti Regni Siciliae reus criminis capitalis, seu de tali crimine inculpatus se absentaverit, & ad hujusmodi insulas, & loca infeudata aufugerit, dum pro parte Vice-Regis dicti Regni pro tempore existentis requisiti forent, deberent, & tenerentur taliter aufugientes expellere, ac penitus eiicere, exceptis tamen illis, qui aut læsæ Majestatis, aut hæresis rei dicerentur, quos non eiicere, sed ad omnem ipsius Vice-Regis requisitionem capere, atque captivos eidem Vice Regi remittere tenerentur.

§.4. Quodque juspatronatus Ecclesiæ Melitenis remaneat, prout est, dispositioni, & præsentationi ipsius Caroli Imperatoris, & eorum in Regno Siciliae Successorum; Ita tamen quod post obitum dilecti filii Balthassaris Malikiuk ipsius Caroli Imperatoris, Vice-Cancellarii ad eandem Ecclesiam novissime præsentati, seu in quemcumque alium vacationis casu deinceps sequentur, Magister & Conventus prædicti habent nominare pro Vice-Rege dicti Regni Siciliae tres personas ejusdem Hospitalis, quarum una saltem sit, & esse deberet ex subditis Caroli Imperatoris, seu fuorum in dicto Siciliae ulterioris Regno Successorum prædictorum idoneos, & sufficientes ad ipsam Pontificalem dignitatem exercendam, ex quibus tribus sic nominandis Carolus Imperator, seu ejus in dicto Regno Successores præsentaret, & præsentare deberet ad dictam Ecclesiam eum, quem idoneiorem judicaret.

§.5. Cui quidem promoti tenerentur Magister, & Conventus prædicti magnam Crucem concedere, ac eum ad consilium dicti Ordinis cum Prioribus, & Bajulivis admittere.

§.6. Et insuper cum Admiratus ipsius Religionis, ex lingua, & natione Italica esse debeat, congruum censuerunt, ut is, qui ejus vices geret, dum absentia, Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

seu impedimenti locus occurreret, si æque idoneus reperiretur, ejusdem lingue, ac nationis existat: Stabilieruntque, quod haberetur deinceps ratio, ut data paritate idoneitatis potius ad id munus eligi deberet, qui ejusdem nationis, & lingue idoneus judicaretur, aut alias talis sit, qui officium suum exerceret, nullique suspectus censetur: Quæ quidem tria superius descripta statuta, & stabilimenta ad omnia, & singula in eisdem, ac etiam in dictis literis Caroli Imperatoris prædicti contenta, prædicti Magister, Bajulivi, Priores, Præceptores, & Fratres ad id legitime, & more solito consilium completum in vim Capituli congregati, ex eorum mera, pura, & libera voluntate communi suffragio nemine discrepante pro vetusto, & consueto eorum more, & consuetudine manibus super Crucem habitus impositis solemniter promiserunt, & jurarunt pro se, & successoribus suis inviolabiliter observare, tenere, & custodire, ac ab aliis custodiri perpetuo facere, & mandare, sicut, ac prout præmissa omnia, & singula in dictis tribus Capitulis, statutis, & literis continetur, præcipientes universis, & singulis dicti Hospitalis Fratribus quacumque auctoritate, dignitate, officioque fungentibus presentibus, & futuris in virtute sanctæ obedientiæ, ne contra decretum constitutionum, approbationum, & sanctionum hujusmodi aliquatenus facere, vel venire præsumerent, sed eas inviolabiliter observare studeant, prout in Caroli Imperatoris, ac Magistri, & Conventus literis hujusmodi dicitur plenius contineri.

§.7. Cum autem sicut Nos, qui in minoribus constituti religionem ipsam professi fuimus, & illius protectionem ad Cardinalatus honorem electi suscepimus, plene novimus, juxta formam, & tenorem statutorum, & stabilimentorum dicti Hospitalis, similia statuta, & stabilimenta perpetua aliter quam in supremo, & completo ejusdem Religionis Generali Capitulo fieri nequeant; Nos qui eandem Religionem specialis dilectionis affectu ex visceribus charitatis prosequimur, & prosequuturi sumus, attendentes, Capitulum Generale tunc celebrari non potuisse, & ne propterea per ipsos Magistrum, & Conventum, ut præfertur, statuta, & stabilia, ullo unquam tempore infringi possint, sed ut veram obtineant roboris firmitatem, providere, ac eorundem Magistri, & Conventus commoditati super his salubriter consulere volentes, ipsosque Magistrum, & Conventum, ac eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & aliis poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum harum dumtaxat consequendum, absolventes, & absolutos fore censentes; Necnon singularum literarum prædictarum universos tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro sufficienter expressis habentes, motu proprio, non ad ipsorum Magistri, & Conventus,

Juramentum a quolibet Magistro præstandum favore Caroli.

Juspatronatus Ecclesiæ Melitenæ quæ lege Carolo reservatum.

Episcopo Magna Crucis concedenda.

Nonnulla statuta edita, & confirmata in eodem Capitulo favore Nationis Italianæ.

Clemens Caroli literas acceptationes M. Magistri, statutaque Capituli confirmat.

vel aliorum super hoc nobis oblate petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine per Magistrum, & Conventum prefatos, ut praefertur, statuta, stabilita, & ordinata, ac desuper confectas literas hujusmodi, necnon omnia, & singula in eis contenta, ac inde sequuta quaecumque auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, illisque perpetuae firmitatis robur adiicimus, necnon celebrationis Capituli Generalis, omnesque, & singulos alios Juris, & facti, ac solemnitatum forsitan omisarum defectus, si qui forsitan intervenerint, in eisdem supplemus: Necnon ea vim validi contractus inter Carolum Imperatorem, ac Magistrum, & Conventum prefatos, statuti perperui obtinere, & inviolabiliter per modernum, & pro tempore existentem Magistrum, & Conventum, ac Bajulivos, Priores, Praeceptores, & Fratres Hospitalis hujusmodi observari, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & interpretari debere, ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane deprecimus.

Dati Exequutores litterarum.

§.8. Quocirca Venerabilibus Judicibus nostris Messanenſi, Panormitano Archiepiscopis, & Vigornienſi Episcopo per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut eorum unus per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quotiens pro parte pro tempore existentis Magistri, & Conventus, eiusque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac singulos, quos ipsae praesentes concernunt, illis pacifice gaudere; Non permittentes eos desuper contra praesentium tenore quomodolibet molestari, contradicere quoslibet, & rebelles, per censuras, & poenas Ecclesiasticas appellatione postposita compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorū.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Hospitalis, juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis stabilimentis, statutis, usibus, & naturis, necnon privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, eidem Hospitali, & Magistro pro tempore exsistenti, & Conventui prefatis per quoscumque Romanos Pontifices, etiam Praedecessores nostros, & Sedem Apostolicam, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, ac etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, etiam per modum statuti perperui, ac

cum quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, clausulis, irritantibusque, & aliis etiam vim contractus inducentibus decretis, ac etiam quibusvis iustissimis causis, etiam iteratis vicibus concessis, & approbatis, & innovatis; quibus etiam, quod illis nullatenus, aut etiam pretextu clausulae implicitae derogationis latissime extendendae, aliasque in supplicationibus desuper signatis expressa fuerit, ac modo, & forma in eis expressis derogari possit, & si derogaretur, derogationes ipsae, & inde secuta quaecumque nullius sint roboris, vel momenti, nec censentur, nisi derogatio ipsa eisdem Magistro, & Conventui per trinas literas Apostolicas in forma Brevis cum certi temporis intervallo intimata fuerit: quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specifica, individua, & expressa mentio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita, observata, infertis forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, ac si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.10. Ceterum quia difficile foret praesentes literas ad quaeque singula loca, in quibus expediens foret, deferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumptis dictarum litterarum manu Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Nulli ergo &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae 1530. Kal. Maii Pontificatus nostri Anno VII.

Transumptio- rum fides.

Dat. die 1. Maii 1530. An.VII.

XXXVII.

Filii Presbyterorum, ex fornicatione nati, Beneficia Ecclesiastica per eorum patres obtenta, minime obtinere possint.

Amplioem dispositionem in hoc habes in Concil. Trident. Sess. 25. cap. 5.

CLEMENS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Canonum conditorem non est dubium pertinere, cum statuta a se, vel Praedecessoribus suis, ad animarum Christianissimum salutem edita, propter eorum abusum, qui successu temporum malitia hominum succrescente magis in dies dignoscitur obesse, quam prodesse animadvertit, ne ulter-

Causa hujus prohibitionis.

ne ulter-

ne ulterius obesse valeat, providere. Sane postquam fel. rec. Alexander Papa III. Praedecessor noster filios praesertim Sacerdotum in Ecclesiis paternis succedere prohibuerat, easque nihilominus, media intercedente persona filios ipsos habere disposuerat, cum passim Sacerdotes, ut Ecclesiis suis eorum filii potirentur, fatigantes, in Alexandri Praedecessoris hujusmodi dispositione confisi Ecclesias suas, quas ad eorum pervenire filios constituebant, in favorem personarum, quae Ecclesias ipsas, etiam illarum possessione non habita, in ipsorum resignantium filios, ex fornicatione genitos, illico mox resignare. Ipsique filii Ecclesias ipsas, dispensatione super defectu natalium, quem ex dictis Sacerdotibus resignantibus geniti, patiebantur, etiam patris nomine expresso, obtenta consequi haecenus consueverint, profecto perniciosum semper, & abominabile, ac in gravem divinae Majestatis offensam tendere, videlicet, quod ipsi Presbyteri eorum crimen, quod erat occultum, non sine turpitudine, ob inordinatum spuriorum filiorum amorem detegere non erubescerent.

Prohibitio, de qua in rub.

§.1. Indicavimus propterea, quod ubi tempus, quod omnia palam facit, & praesentium ratio, quid in futurum cavendum, sit, admonet, merito admonemus, & ad tollendum hujusmodi abusum necessarium, arbitrati sumus ejusdem Alexandri Praedecessoris canonem corrigere potius, quam talia cum tanto hominum scandalo tolerare. Habita igitur super his cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de eorum consilio, & unanimi consensu, auctoritate Apostolica, tenore praesentium statuimus, & ordinamus, quod de cetero filii Presbyterorum ex fornicatione nati Ecclesias Cathedrales, etiam Metropolitanas, ac Monasteria, quibus eorum patres praesuerunt, seu illa, & illas dignitates, etiam majores, & principales, personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva, & alia quaecumque beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, saecularia, & quorumvis Ordinum regularia, quae Presbyteri, & Clerici, ac Religiosi eorum patres in titulum, vel commendam, aut administrationem, ad tempus, seu in perpetuum aliquando obtinuerunt, nullo unquam tempore quoquomodo obtinere possint, nec cum eis super hoc dispensare intendimus. Et si quas dispensationes per Nos concedi contigerit, tamquam per praecipuum tenorem, & contra mentem nostram concessas, eis nullatenus suffragari, talesque dispensationes nostris volumus exulare temporibus, & quod Nobis licere non patimur, nostris successoribus indicamus.

Derogatio contrariorū.

§.2. Non obstantibus praefati Alexandri Praedecessoris, & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptio.

§.3. Volumus autem quod praesentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo trigesimo, tertio nonas Junii Pontificatus nostri Anno VII.

1530. D.P. An. VII. die 3. Junii.

XXXVIII.

Approbatio gratiarum, & privilegiorum Ordinis Fratrum, ac Monialium B. Mariae de Monte Carmelo, & concessio quorumcumque aliorum indultorum, omnibus aliis Ordinibus concessorum, & concedendorum. Et indulgentiarum, clariorum pro Confratribus utriusque sexus Confraternitatum institutarum in loco dicti Ordinis.

De hoc Ordine plene dixi supra ad Constitutionem LXXVIII. Honorii III. Tom. III. Par. I. fol. 242. Ut vivendi ibi videas.

CLEMENS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

EX clementi Sedis Apostolicae provisione, necnon personarum Deo devotarum sub Religionis jugo, & regulari castimonia, Domino Militantium, pia devotione provenire dignoscitur, ut Romanus Pontifex quandoque per Praedecessores suos Romanos Pontifices, pro personarum earumdem, ac illorum locorum felici successu, & quiete, ac Christianissimum piis operibus vacantium animarum salute concessa approbet, & innovet, ac innovata communiat, & alia de novo concedat, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Nicolai Audet Generalis, ac Provincialium, & Priorum Domorum Ordinis Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, necnon Confratrum utriusque sexus Confraternitatum in Ecclesiis Domorum ejusdem Ordinis institutarum nobis nuper exhibita petito continebat, quod alias fel. rec. Joannes XXII., & Alexander V. Romani Pontifices Praedecessores nostri, universis, & singulis Christianissimilibus, qui Confraternitatem de Monte Carmelo ingredi, seu Confratrum Confraternitatum hujusmodi numero adscribi, ipsiusque Ordinis statuta observare, ac habitum dicti Ordinis deferre, seque Fratres, & Sorores dicti Ordinis appellare, ita quod si mulier virgo castitatem, vidua vero continentiam, conjugata tamen matrimonii jura prout Sancta Ecclesia praecipit, tempore earum ingressus inviolabiliter servare velle promitterent, & observarent, tertiam partem suorum peccatorum in Domino relaxarunt, ac ipsa Gloriosissima Dei Genitrix semper Virgo Maria, ipsorum Confratrum, seu Religiosorum, ac Sororum animas post eorum transitum, suis intercessionibus continuis piis suffragiis, & speciali protectione adjuvabit. Quoque Confratres ipsi gratiarum earumdem Praedecessorum participes fieri volent-

Exponitur Pa- pp. mod. Joa. XXII. & Alex. V. Indulgentias concesserunt intransiens Confraternitates, instituta in locis Ordinis.

Volentes, Horas Canonicas, iuxta formam
Ab Alberto Patriarcha dicto Ordini conce-
sam, & ordinatam recitare. Ignari vero
literarum, diebus, qui Sancta Ecclesia jeju-
nare precipit, jejunare, necnon quarta Fe-
ria, & Sabbato toto tempore vite eorum, pre-
terquam die, qua aliqua ex Feriis prae-
dictis Nativitatem Domini Nostri Jesu Christi
occurrere contigerit, a carnibus abstinere
deberent.

§.2. Ac etiam nonnulli alii Rom. Pont.
etiam Praedecessores nostri, quam plura,
& diversa privilegia, immunitates, exem-
ptiones, praesertim quartam funeralium.
Presbyteris secularibus non solvendi, ac
indulta, indulgentias, & peccatorum rem-
issiones, ac gratias dicto Ordini, illius-
que Fratribus, Monialibus, Sororibus, &
utriusque sexus personis, ac Monasteriis
Monialium, & domibus, Sororum, eor-
umque Ecclesiis, & locis quibuscumque
etiam per modum extensionis, seu commu-
nicationis, ac alia concesserunt, prout in
diversis eorumdem Praedecessorum literis
desuper confectis dicitur plenius contineri.

§.3. Quare pro parte Generalis, Pro-
vincialium, Priorum, utriusque sexus
Confratrum praedictorum, asserentium res-
fringente in dies fidelium devotione, do-
mus Fratrum, & Sororum, & Monasteria
hujusmodi non modica reparatione indige-
re, & propterea fideles ipsos ad tempo-
ralia bona pro hujusmodi reparatione con-
cedenda, spiritualibus donis, gratis invita-
re oportere, ac ad id inducere necesse
fore, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut
privilegia, indulta, immunitates, exemptio-
nes, & gratias, ac alia praedicta approbare,
& innovare, & inviolabiliter observari
mandare, illaque pro potiori cautela denuo
concedere de benignitate Apostolica digna-
remur.

§.4. Nos igitur dicti Ordinis, quem pra-
ceteris in visceribus gerimus caritatis, pro-
perum, & tranquillum statum, ac anima-
rum salutem paterno zelantes affectu, hu-
jusmodi supplicationibus inclinati, Joannis,
& Alexandri, ac aliorum Praedecessorum
literas, ac per eisdem Praedecessores, om-
nia, & singula privilegia, immunitates,
exemptiones, etiam non solvendi quartam
funeralium Presbyteris secularibus (quoad
Fratres domorum in possessione quartam
ipsam non solvendi existentes dumtaxat) ac
indulta, indulgentias, citra plenarias, pec-
catorum remissiones, & gratias, Ordini,
& illius Fratribus, Monialibus, Sororibus,
& utriusque sexus Confratribus, & perso-
nis, domibus, Monasteriis, Ecclesiis, &
locis quibuscumque etiam per modum ex-
tensionis, seu Communicationis, & alias
quomodolibet, etiam per Nos, & Sedem
Apostolicam concessa, quorum omnium
tenores praesentes, pro sufficienter expres-
sis, & insertis haberi volumus, auctoritate
Apostolica tenore praesentium approbamus,
& innovamus, ac perpetuae firmitatis robur
obtinere, & inviolabiliter observari de-
bere.

Quodque alii
etiam Pon-
tifices, Fratres
& Sororibus
dicti Ordinis
plura privile-
gia dederunt.

Supplicavit
Ordo pro co-
firmatione di-
ctorum privi-
legiorum.

Hic ideo Pa-
trifex illa in-
novat, & ob-
servari man-
dat.

§.5. Ipsosque Fratres, Moniales, Sorores,
Personas Monasteria, domos, & Eccle-
sias, & alia loca hujusmodi, omnibus, &
singulis privilegiis, immunitatibus, exem-
ptionibus, indultis, indulgentiis (citra ta-
men plenarias) peccatorum remissionibus,
& gratiis quibusvis Congregationibus dicti,
& aliorum Ordinum, etiam Mendicanti-
um, Fratribus, & personis, ac Confrat-
ternitatibus suae professioni non contrariis,
aliisque Ordinibus quibuscumque etiam non
Mendicantium quomodolibet concessis,
& concedendis in genere, uti, frui, &
gaudere posse, atque debere in omnibus, &
per omnia, perinde ac si eis concessa fuissent
decernimus.

§.6. Necnon potiori pro cautela ea om-
nia etiam de novo concedimus.

§.7. Ipsiusque Ordinis Fratres ab Inqui-
sitoribus haereticae pravitatis penitus eximi-
mus, & sub nostra, ac dictae Sedis prote-
ctione suscipimus, ac eisdem Inquisitoribus
sub excommunicationis latae sententiae, &
officiorum suorum privationis poenis districte
inhibemus ne de dictis Fratribus etiam
ratione criminis haereticis quoquo modo se in-
tromittere praesumant. Decernentes irritum,
& inane, quicquid per eos scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Omnibusque, & singulis utriusque
sexus Confratribus, & cuilibet eorum, ali-
quem Presbyterum idoneum saecularem,
vel cuiusvis Ordinis etiam Mendicantium,
& de Observantia regularem, in suum possint
eligere Confessorem, qui vita eis comite,
eos & eorum quemlibet a quibusvis etiam
majoris excommunicationis, suspensionis,
& interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-
tiis, censuris, & poenis, a Jure, vel ab
homine, quavis occasione, vel causa pro
tempore latis, & quibusvis etiam pro tem-
pore irretiti fuerint, etiam si illorum abso-
lutio Sedi praedictae specialiter, vel genera-
liter (praeterquam per literas in Coena Do-
mini legi solitas) reservata foret, ac quo-
rumcumque votorum, & juramentorum,
necnon Ecclesiae praceptorum transgressio-
nibus, perjuratorum, simoniarum, & homici-
dii mentalis, vel causalis reatibus, ma-
nuum violentarum in quavis personas Ec-
clesiasticas, non tamen Episcopos, vel eor-
um Superiores de praeterito injectionibus,
jejuniorum, horarum canonicarum, divi-
norum officiorum, ac poenitentiarum in-
junctarum, in toto, vel in parte omissioni-
bus, omnibusque aliis eorum peccatis, cri-
minibus, excessibus, & delictis quantum-
cumque gravibus, & enormibus, etiam ta-
libus, propter quae Sedes praedicta merito
consulenda foret, in casibus dictae Sedi qua-
litercumque reservatis (exceptis contentis
in dictis literis Coenae Domini) semel in vi-
ta, & in mortis articulo, de aliis vero dictae
Sedi non reservatis casibus toties, quoties op-
portunum fuerit eorum confessionibus di-
ligenter auditis absolvere, illisque pro com-
missis poenitentiam salutarem injungere.
Vota vero visitationis quaecumque ultra
marina (Liminum beatorum Petri, & Pauli
Apostolorum de Urbe, ac Sancti Jacobi in
Compostella, necnon religionis, & casti-
tatis votis dumtaxat exceptis) in alia pieta-
tis opera commutare, & juramenta qua-
ecumque sine tertii praedicti relaxare, ac
omnium eorum peccatorum semel in vita,
& in mortis articulo, ut praesertur, etiam
si tunc non subsequatur plenariam remissionem,
& absolutionem, auctoritate Apo-
stolica impendere possit.

Privilegiaque
cujuscumque
alterius Or-
dinis ei tri-
buit.

Et de novo
concedit.

Fratres exi-
mit a jurisdi-
ctione Inqui-
sitorum.

Confratribus
autem dat fa-
cultatem eli-
gendi Confes-
sores, qui eos
absolvant, &c.

Apostolorum de Urbe, ac Sancti Jacobi in
Compostella, necnon religionis, & casti-
tatis votis dumtaxat exceptis) in alia pieta-
tis opera commutare, & juramenta qua-
ecumque sine tertii praedicti relaxare, ac
omnium eorum peccatorum semel in vita,
& in mortis articulo, ut praesertur, etiam
si tunc non subsequatur plenariam remissionem,
& absolutionem, auctoritate Apo-
stolica impendere possit.

§.9. Liceatque omnibus, & singulis
utriusque sexus Confratribus praedictis, &
cuilibet eorum, habere altare portatile cum
debita reverentia, & honore, super quo,
in locis ad hoc congruentibus, & honestis,
etiam non sacris, & quavis etiam Apostoli-
ca auctoritate interdictis, seu tempore ces-
sationis a divinis, dummodo causam non
dederint hujusmodi interdicti, seu cessatio-
ni, & per eos non fiet quominus pareatur
Apostolico interdicto, etiam antequam il-
licite fiat dies, circa tamen diurnam lucem,
seu circa meridiem, cum qualitas negotio-
rum pro tempore ingruentium id exegerit,
in eorum praesentia clausis januis, excommu-
nicatis, & interdictis exclusis, non pullatis
campanis, & submissa voce Missas, & alia
divina officia per Sacerdotes Saeculares, vel
Regulares hujusmodi celebrare, ac quocum-
que tempore Eucharistiam, & alia Sacra-
menta Ecclesiastica a quocumque maluerint
Presbytero idoneo, & ubicumque sine Re-
ctoris Parochialis Ecclesiae praedictae, reci-
pere, & administrare libere, & licite va-
leant. Et si contingat eos, vel eorum ali-
quem tempore interdicti hujusmodi ab hu-
manis decedere, corpora eorum Ecclesia-
stice cum aliqua honesta tamen funerali
pompa tradi possint sepulture.

§.10. Quodque singulis quadragesima-
libus, & aliis cuiuslibet anni temporibus, &
diebus Stationum Basilicarum, & Ecclesia-
rum Almae Urbis Romae, extra illius mu-
ros, unam, vel duas Ecclesias, aut unum,
duo, vel plura altaria in partibus illis, ubi
eos, seu eorum aliquem residere, seu quo
declinare contigerit, quas, vel quae ipsi,
vel quilibet eorum duxerint eligendas, vel
eligenda, devote visitando, tot, & singulas,
ac similes indulgentias, & peccatorum re-
missiones consequantur, quae consequen-
tur, si singulis diebus eisdem singulas dictae
Urbis, & extra Ecclesias pro stationibus hu-
jusmodi deputatas personaliter visitarent.

§.11. Insuper etiam omnibus utriusque
sexus Christianis, qui pro monasterio-
rum, & domorum reparatione, ac Fratrum
hujusmodi sustentatione manus porrexerint
adjutrices, supra dictas indulgentias conse-
qui possint, & consequantur. Omnibus ve-
ro, & singulis aliis Christianis utrius-
que sexus, qui dictum Ordinem, illiusque
domos, & monasteria Fratres, Sorores,
Moniales hujusmodi suis elemosynis, sub-
sidiis pro tempore juverint, & manutene-
rint, ut ipsi, & quilibet eorum omnium
precum, suffragiorum, elemosynarum,
jejuniorum, & orationum, missarum, ho-
rarum canonicarum, disciplinarum, pere-

Utendique al-
tari portatili,
in quo cele-
bretur etiam
tempore in-
terdicti, circa
observantiam
interdicti.
Attenda Conc.
Trid. sess. 25.
cap. 12.

Stationes et-
iam Ecclesia-
rum Urbis.

Indulgentias
concedit om-
nibus elemo-
synas danti-
bus pro re-
paratione Mo-
nasteriorum &c.

grinationum, & ceterorum spiritualium
bonorum, quae pro tempore in universali
sacro sancta Ecclesia militante fiunt in per-
petuum participes fiant, & omnibus ejus
meritis gaudeant, ac omnibus aliis, qui
gratis eorumdem Confratrum gaudere vo-
luerint, aliquam elemosynam, sive carita-
tem, prout eis, ac Praesidentibus Confrat-
ternitatum hujusmodi visum fuerit, dando,
& largiendo, gratiarum hujusmodi partici-
pes fiant, indulgemus.

§.12. Non obstantibus constitutionibus,
& ordinationibus Apostolicis, ac dicti Or-
dinis statutis, & consuetudinibus, etiam
juramento confirmatione Apostolica, vel
quavis firmitate roboratis, necnon privile-
giis, & indultis, & literis Apostolicis per
quoscumque Rom. Pont. Praedecessores nos-
tros, ac Nos, & Sedem praedictam, etiam
motu proprio, & ex certa scientia, ac de
Apostolica potestatis plenitudine, & cum
quibusvis irritativis, annullativis, cassati-
vis, revocativis, modificativis, praeservati-
vis, exceptivis, restitutivis, declarativis,
mentis attestativis, ac derogatoriis de-
rogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissi-
mis, & insolitis clausulis quomodolibet,
etiam pluribus concessis, & confirmatis, &
innovatis, quibus omnibus etiam pro illo-
rum sufficienti derogatione, de illis eorum-
que totis tenoribus specialis, & individua,
ac de verbo ad verbum, non autem per clau-
sulas generales idem importantes mentio,
seu quavis alia expressio habenda, aut ex-
quisita forma servanda forent, & in eis
caveatur expresse, quod illis nullatenus de-
rogari possit, illorumque omnium, necnon
quarumcumque etiam in forma brevis lite-
rarum occasione praemissorum quomodolibet
confectarum, & quorumcumque in eis
contentorum tenores praesentibus pro suf-
ficienter expressis, ac de verbo ad verbum
insertis, necnon modos, & formas ad id
servantes pro individuo servatis habentes
hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore
permanuris, harum serie specialiter, &
expresse derogamus, necnon omnibus illis,
quae praefati Praedecessores in eorum literis
voluerunt non obtinere, ceterisque contra-
riis quibuscumque.

§.3. Volumus autem quod praesentium
transumptis manu alicujus publici Notarii
subscriptis, & sigillo alicujus personae in di-
gnitate Ecclesiastica constitutae munitis ead-
em prorsus fides, in iudicio, & extra ad-
hibeatur, quae praesentibus originalibus ad-
hiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.
Nulli ergo omnino hominum, &c.
Si quis &c.
Datum Romae apud Sanctum Petrum,
Anno Incarnationis Dominicae, millesimo
quingentesimo trigésimo, Pridie Idus Au-
gusti, Pontificatus nostri Anno VII.

Corratis de-
rogat.

Exemplis cre-
di jubet.

D.P.An.VII.
22. Augusti.